

النقطة الأولى: في وجوب الخمس

محور أول:

در واجب بودن خمس

لا إشكال في وجوب الخمس، وهو فريضة إلهية كوجوب الصلاة والصيام والحج وسائر الفرائض الإلهية الأخرى.

در واجب بودن خمس اشکالی وجود ندارد و خمس واجب است الهی، مانند واجب بودن نماز، روزه، حج و سایر موارد.

قال تعالى: (وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَالَّذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ ...) (1).

حق تعالی می فرماید: ((و بدانید که هرگاه چیزی به غنیمت گرفتید خمس آن از آن خدا و پیامبر و خویشاوندان و یتیمان و مسکینان و در راه ماندگان است، اگر به خدا ایمان آورده اید...))؛ (۲).

1- الأنفال : 41.

1- انفال: ۴۱.

وليس بوسع أحد صرف الآية إلى غنائم الحرب فقط (3)، إذ عدل القرآن وترجمانه لديهم القول الفصل في ذلك، وقد قالوا (عليهم السلام) بشمول الغنيمة لكل ما يكسبه الإنسان ويغنمه من فوائد، فقد ورد في صحيحة علي بن مهزيار عن الإمام الجواد ع: **(فأما الغنائم والفوائد فهي واجبة عليهم في كل عام، قال الله تعالى: (واعلموا أنما غنمتم) الآية، فالغنائم والفوائد - يرحمك الله - فهي الغنيمة يغنمها المرء، والفائدة يفيدها) (4).**

هیچکس نمی تواند این آیه را فقط مربوط به غنایم جنگ بدانند (۵) در حالیکه فصلاً لخطاب و سخن نهایی درباره آن، تنها نزد همتای قرآن و بازگوکننده آن می باشد و ایشان (عليهم السلام) فرموده اند که غنیمت هر آنچه را که انسان به دست آورد و هر سودی را که به دست آورد شامل می شود. در صحیحۀ علی بن مهزیار از امام جواد ع نقل شده است: **(اما در مورد غنائم و فواید، بر مردم لازم است که در هر سال خمس آن را بدهند. حق تعالی می فرماید: (و بدانید هرگاه چیزی به غنیمت گرفتید)؛ پس غنایم و فواید - خدا تو را بیامرزد - بهره ای است که انسان به چنگ می آورد و سودی است که به او می رسد) (۶).**

وفي الرضوي: (وقال جل وعلا: (واعلموا أنما غنمتم) الآية، فتطول بذلك علينا امتناناً منه ورحمة وكل ما أفاده الناس فهو غنيمة، لا

3- كما حاول أهل السنة ذلك، ولكنهم في ذات الوقت يروون عن رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) في الصحيح أن الخمس واجب في كل مغنم، يقول ابن كثير: (ولهذا جاء في الصحيحين من حديث عبد الله بن عباس في حديث وفد عبد القيس أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لهم: " وأمركم بأربع وأنهاكم عن أربع، أمركم بالإيمان بالله - ثم قال - هل تدرون ما الإيمان بالله؟ شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله وإقام الصلاة وإيتاء الزكاة وأن تؤدوا الخمس من المغنم ". الحديث بطوله فجعل أداء الخمس من جملة الإيمان، وقد بوب البخاري على ذلك في كتاب الإيمان من صحيحه فقال " باب أداء الخمس من الإيمان " تفسير ابن كثير: ج 2 ص 325.

وللمنصف أن يتتبع ما فعله قادتهم وسلفهم (الصالح!!) مثل عثمان في الخمس تحديداً، ويكفيه وقاحة أنه أعطى خمس أرمينيا لمروان ابن الحكم، وهو صنيع من لا يفقه حرفاً من كتاب الله كما لا يخفى.

4- الاستبصار - الشيخ الطوسي: ج 2 ص 60 ص 12.

۵- همان طور که اهل سنت سعی کرده اند چنین کنند ولی در عین حال از رسول خدا (صلى الله عليه وآله وسلم) در صحیح روایت می کنند که خمس در هر غنیمتی واجب است. اینکثیر می گوید: (و برای همین در صحیحین از عبدالله بن عباس در حدیث قبیلۀ عبدالقیس آمده است که رسول خدا صلی الله علیه و سلم به آنان فرمود: **(و شما را به چهار چیز امر و از چهار چیز نهی می کنم؛ شما را به ایمان به خدا امر می کنم سپس فرمود- آیا می دانید ایمان به خدا چیست؟ شهادت به اینکه خدایی جز الله نیست و محمد فرستاده خدا است، اقامه نماز و دادن زکات و اینکه خمس غنیمت را بپردازید)** که ادامه حدیث طولانی است، بنابراین ادای خمس را از جمله ایمان قرار داده است و بخاری بر همین اساس در کتاب صحیح خود بابی را قرار داده و گفته است: باب (ادای خمس از ایمان است). تفسیر اینکثیر: ج ۲ ص ۳۲۵.

انسان منصف باید آنچه را که رهبران آنان و سلف (صالح!!!) آنان مثل عثمان در خمس انجام داده اند به طور دقیق دنبال کند و از وقاحت، همین برایش کافی است که او خمس ارمنستان را به مروان بن حکم داد، در حالیکه همان گونه که (بر همگان) پوشیده نیست- او تربیت شده کسی است که از کتاب خدا هیچ حرفی را نمی فهمید.

۶- شیخ طوسی، استبصار: ج ۲ ص ۶۰ ح ۱۲.

فرق بین الكنوز والمعادن والغوص ومال الفيء الذي لم يختلف فيه، وما ادعي فيه الرخصة، وهو ربح التجارة وغلة الضيعة وسائر الفوائد من المكاسب والصناعات والمواريث وغيرها، لأن الجميع غنيمة وفائدة (7).

و در فقه رضوی آمده است: (و خداوند بزرگ و بلند مرتبه می فرماید: (و بدانید هر گاه چیزی به غنیمت گرفتید)؛ پس با آن از روی رحمت و منت خود بر ما فضل و کرم فرمود... و هر چه مردم به دست آورند غنیمت به شمار می آید، خواه گنج باشد یا معادن یا از غواصی در دریا به دست آید یا اموالی باشد که بدون جنگ از کفار به دست آمده است - که اختلافی در آن نیست- و هر آنچه را که ادعا کرده اند خمسی ندارد مثل سود بازرگانی، محصولات کشتزارها و باغها و دیگر درآمدهای بازرگانی و صنعتی و ارث و چیزهای دیگر- زیرا همه اینها غنیمت و سود و بهره محسوب می شود). (8)

وقال تعالى: (خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ) (9)، فالآية في الخمس أيضاً، والصلاة عليهم: أي الدعاء لهم.

و حق تعالی می فرماید: ((از اموال آنها صدقه ای بستان تا آنها را با آن پاک و منزّه سازی، و برای آنها دعا کن زیرا دعا تو مایه آرامشی برای آنها است))؛ (10). پس این آیه نیز در مورد خمس است و عبارت (الصلاه عليهم) یعنی (دعا برای آنان).

فقد كتب الإمام أبو جعفر الجواد ع إلى علي بن مهزيار، وكان مما كتب له: (... إن موالي أسأل الله صلاحهم أو بعضهم قصرُوا فيما يجب عليهم، فعلمت ذلك وأحببت أن أطهرهم وأزكيهم بما فعلت في عامي هذا من الخمس، قال الله تعالى: (خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ...)) (11).

امام ابو جعفر جواد ع به علین مهزیار نامه ای نوشت که از جمله آن است: (... همانا دوستان (شیعیان) من - که از خداوند صلاح آنها را خواهانم- یا برخی از آنها در

7- فقه الرضا : ص 293، وعنه : مستند الشيعة - النراقي : ج 10 ص 10.

8- فقه الرضا: ص 293 ؛ و از جمله: نراقی، مستند الشيعة: ج 10 / ص 10.

9- التوبة : 103.

10- توبه: 103.

11- الاستبصار- الشيخ الطوسي : ج 2 ص 60 ص 12.

پرداخت آنچه بر آنها واجب شده است کوتاهی کرده‌اند و من از آن اطلاع پیدا کرده‌ام. پس بر آن شدم تا آنها را با کاری که در خصوص خمس در این سال اجرا کردم پاک و تزکیه نمایم) که حق تعالی می‌فرماید: (از اموال آنها صدقه‌ای بستان تا آنها را با آن پاک و منزّه سازی، و برای آنها دعا کن زیرا دعای تو مایه آرامشی برای آنها است، و خداوند شنوا و دانا است)؛ (۱۲)

فالخمس إذن يخص الإمام المعصوم ع والحجة على الخلق في كل زمان وهم أوصياؤه لهم أن يضعوه حيث يشاءون.

بنابراین خمس به امام معصوم ع و حجّت بر خلق در هر زمان - که اوصیای وی هستند- اختصاص دارد و آنان حق دارند که آنها را هر جا بخواهند قرار دهند (و هرگونه بخواهند مصرف کنند).

عن عبد الله بن سنان، عن أبي عبد الله ع، قال: (على كل امرئ غنم أو اكتسب الخمس مما أصاب لفاطمة ولمن يلي أمرها من بعدها من ذريتها الحجج على الناس، فذلك لهم خاصة، يضعونه حيث شاءوا، وحرم عليهم الصدقة، حتى الخياط يخييط قميصاً بخمسة دوانيق فلنا منه دانق، إلا من أحلناه من شيعتنا، لتطيب لهم به الولادة) (13).

عبدالله بن سنان از امام صادق ع نقل می‌کند که ایشان فرمود: (هر کسی که غنیمت یا درآمدی به دست آورد باید خمسش را به فاطمه (علیها السلام) و هر کسی که پس از او از فرزندانش ولیّ امرش و حجّت خدا بر مردم است پردازد، و این سهم خاص آنان است و در هر جا که بخواهند قرار می‌دهند و صدقه بر آنان حرام شده است؛ حتی اگر خیاطی پیراهنی را به پنج درهم بدوزد یک درهم از آن برای ما خواهد بود مگر اینکه آن را بر شیعیان حلال سازیم تا فرزندان آنان پاک به دنیا آیند). (۱۴)

فللمعصوم ع وضع الخمس حيث شاء، وله أيضاً تحليل من شاء منه بعد أن كان حقه المفروض من الله على عباده، وهذا ما أوضحته نصوص كثيرة لست بصدد استقصائها وذكرها، وأكتفي بنقل ما ورد في نص التوقيع الشريف الصادر من الإمام المهدي ع لإسحاق بن يعقوب عن

۱۲- استبصار-شیخ طوسی: ج ۲ ص ۶۰ ص ۱۲.

13- وسائل الشیعة (الإسلامية): ج 6 ص 351 ح 8.

۱۴- وسایلا لشیعة (اسلامی): ج ۶ ص ۳۵۱ ح ۸.

طريق السفير الثاني محمد بن عثمان العمري، إذ ورد فيه : (... وأما المتلبسون بأموالنا فمن استحل منها شيئاً فأكله فإنما يأكل النيران. وأما الخمس فقد أبيح لشيعتنا وجعلوا منه في حل إلى وقت ظهور أمرنا لتطيب ولادتهم ولا تخبث ...) (15).

پس معصوم ع به هر شکل که بخواهد خمس را مصرف می کند و نیز با وجود آنکه خمس حق فرض شده و واجب وی از سوی خدا بر بندگان است، می تواند آنرا برای هر کسی که بخواهد حلال کند و این مطلب را متون بیان کرده اند که درصدد برشمردن و ذکر آنها نیستم و تنها به نقل آنچه در توقیع شریف صادر شده از امام مهدی ع به اسحاقبن یعقوب از طریق سفیر دوم محمد بن عثمان عمری آمده است. اکتفا می کنم؛ به این قرار: (... و اما در مورد آنان که اموال ما را با اموال خودشان درمی آمیزند؛ پس هر کس که از آن چیزی را حلال نماید و بخورد، جز این نیست که آتش خورده است، و اما خمس بر شیعیان ما مباح و تا ظهور امر ما بر ایشان حلال شد تا ولادت ایشان پاکیزه باشد و خبیث و آلوده نباشد...). (۱۶)

ومنه يعرف أن جنایة التلبس واستحلال فقهاء الضلالة لأموال آل محمد (عليهم السلام) واضحة للعيان جداً فكيف ستكون المصيبة إذن إذا علم الإنسان أنهم يقاتلون إمامهم المغيب بمحاربتهم لدعوته التي ابتدأت بإرساله لوصيه ويمانيه أحمد الحسن، وبأمواله التي استحلوها ظلماً؟!!

از این توقیع شریف فهمیده می شود که جرم و گناه چپاول و حلال کردن اموال آل محمد (عليهم السلام) توسط فقهای گمراه برای عموم بسیار واضح و روشن است. حال چه مصیبت بزرگی خواهد بود اگر انسان بداند که آنها با امام مغیب خود (غایب شده توسط دیگران) با ستیز با دعوتش - که با فرستادن وصی و یمانی اش احمد الحسن ع آغاز شده است- آن هم به وسیله اموال امامشان - که ظالمانه برای خود حلال شمرده اند- به نبرد پرداخته اند؟!!

على أن لصاحب الخمس موقفاً يوم القيامة يطالب فيه بحقه، وسيكون يوماً شديداً على الجاحدين والمانعين صاحب الحق حقه الإلهي، فما بالك بالأكل له عدواناً!! عن محمد بن مسلم، عن أحدهما عليهما السلام، قال:

15- كمال الدين وتمام النعمة: ص 485.

16- كمال الدين و تمام النعمة: ص 485.

(إن أشد ما فيه الناس يوم القيامة أن يقوم صاحب الخمس فيقول: يا رب خمسي، وقد طيبنا لشيئتنا لتطيب ولادتهم ولتركو ولادتهم) (17).

این در حالی است که صاحب خمس در روز قیامت موقوف و ایستگاهی دارد که در آن حق خود را مطالبه می کند و روز سختی بر انکارکنندگان (کسانی که با وجود دانستن حق، آن را انکار می کنند) و منعکنندگان حق الهی صاحب حق خواهد بود، چه برسد به کسی که آنرا به عداوت و دشمنی می خورد!!! محمدبن مسلم از یکی از دو امام باقر و صادق (علیهما السلام) روایت می کند: (سخت ترین شرایط برای مردم در روز قیامت این است که صاحب خمس برخیزد و بگوید: پروردگارا خمس من؟ ما خمس را برای شیعیان مباح ساختیم تا ولادتشان پاک و طاهر گردد). (۱۸)

وينبغي للمؤمن الالتفات إلى أن إعطاء الخمس لأهله المعينين نفع يعود على المؤمن نفسه دون من سواه، فمن من المؤمنين مستغني عن التطهير والتزكية - بنص الكتاب - الحاصلة بأخذ الإمام منه الخمس، فله سبحانه الفضل الكبير ولهم صلوات ربي عليهم المنة علينا.

شایسته است مؤمن توجه داشته باشد که پرداختن خمس به اهل معین شده اش سودی است که به خود مؤمن برمی گردد نه به کس دیگر. کدام یک از مؤمنان از تطهیر و تزکیه -طبق نص و متن قرآن با دریافت خمس توسط امام از مؤمن حاصل می شود- بی نیاز است؟ پس این فضل بزرگی از جانب خداوند و متنی از سوی آنان -صلوات و درود خداوند بر آنان- بر ما است.

عن أبي عبد الله ع: (من زعم أن الإمام يحتاج إلى ما في أيدي الناس فهو كافر، إنما الناس يحتاجون أن يقبل منهم الإمام، قال الله عز وجل: (حُدِّ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةٌ تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا)) (19).

از اباعبدالله امام صادق ع روایت شده است: (هر کس بپندارد که امام به آنچه در دست مردم است محتاج است وی کافر است، این مردم هستند که نیاز دارند تا امام از آنها بپذیرد. خداوند عزوجل می فرماید: ((از اموال آنها صدقه ای بستان تا آنها را با آن پاک و منزّه سازی)).؛ (۲۰)

17- الكافي : ج 1 ص 547 ح 20.

18- کافي: ج ۱/ ص ۵۴۷ ح ۲۰.

19- الكافي : ج 1 ص 537 ح 1.

20- کافي: ج ۱/ ص ۵۳۷ ح ۱.

وما لوحظ من قبیح صنیع وكلاء مرجعية فقهاء آخر الزمان التي لا تكاد تخفى على أحد لحري بالتأمل، ورغم أنّ أسباب خيانتهم لدين الله كثيرة والجريمة كبيرة لا تحيط بها أسطر هذه الرسالة المختصرة والمعقودة لتوضيح مهمات مسائل الخمس، إلا أنني أنبه من يخاف الله وأوثر له على أحد أسباب التحلل الأخلاقي في مكاتب المرجعية ووكلائها وبعض أتباعهم، وهو بكل وضوح أكل مال الخمس بلا وجه حق.

و آنچه از عمل قبیح وکلائی مرجعیت فقهای آخرالزمان - که بر کسی پوشیده نیست - ملاحظه شده، شایسته تأمل است. علیرغم اینکه دلایل خیانت آنان به دین خدا بسیار و جرم نیز بزرگ است به حدی که سطرهای این مختصر رساله که محدود به توضیح مسایل مهم خمس است آنرا در بر نمی گیرد - ولی من کسی را که از خدا می ترسد هوشیار می سازم و برای وی به یکی از دلایل فساد اخلاقی در دفاتر مرجعیت و وکلای آنها و بعضی از پیروان آنان اشاره ای می کنم و آن با وضوح کامل - خوردن مال خمس بی هیچ صورت حقی است.

عن ضریس الكناسی، قال: قال أبو عبد الله ع: (من أين دخل علی الناس الزنا؟ قلت: لا أدري جعلت فداك، قال: من قبل خمسنا أهل البيت، إلا شیعتنا الأطیبین، فإنه محلل لهم لمیلادهم) (21).

ضریس کناسی از اباعبدالله امام صادق ع نقل می کند که ایشان فرمود: (چگونه زنا بر مردم وارد شده است؟) عرض کردم: نمی دانم، فدایت گردم. فرمود: (از راه خمس ما اهل بیت (که نمی پردازند) مگر شیعیان پاک ما که خمس برای آنها برای هنگام تولدشان حلال است). (۲۲)

والحمد لله رب العالمین علی نعمة الهدایة والولاية.
و سپاس خدایی که پروردگار جهانیان است، برای نعمت هدایت و ولایت!

21- الكافي: ج 1 ص 546 ح 16.

22- کافي: ج 1 ص 546 ح 16.

